

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

75. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Corrado, in causa Ianuen.
Privilegiorum. Lunae 28. Iunii 1649.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

extitisset *Castr. in lsi is qui pro emptore* 15. num. 7. ff. de usufrucap. *Mench. de recuperend. 14. num. 8. Pamut. supra cap. 32. num. 15. argumento text. in l. 2. & 3. Cod. de posth. hered. instit. & possessionem semel amissam non continuari cum possessione de nouo acquisita. Bard. supra num. 13. ex Bartol. & aliis. Et multo magis si vna est iniusta *Ferret. conf. 1. in causa possessoria. num. 8. lib. 1. vt in præfenti, quia secundus ingressus fuit violentus. Nec posse duas possessiones diuersæ speciei coniungi argumento text. in l. vnica. C. qui numero tutel. l. Spadonum 15. qui iura 11. ff. de excusat. tut. d. 1. §. fin. ff. de vacat. mun. & cum ista continuatio ab animo pendeat Nouitij eo ipso, quod egrediendo animum mutauit, interruptur, & mutasse animum eo ipso præsumitur, quod auferit, vt tunc probatur *ex l. naturale 5. Spauonum ver. cervos ff. de acq. rer. domin. §. pauonum 15. Inst. de ver. diuis. Donell. lib. 4. comm. cap. 13. Borcholten. d. §. 15.***

13. Ex quibus apparet communiorem videri opinionem *Lepi. Suarez, & sequacium*: nec obstat d. l. Paulus 38. §. Caius, quam expendit Sanchez supra num. 30. post Romanum vbi supra, nec text. in lege quod dicitur 38. §. miles ff. de milit. testam. nec l. vnica. ff. de honor. possess. ex testam. milit. aut. nec non 28. si quis sapius ff. ex quibus caus. maior. quos adducit Alberic. vbi supra Nam ipsi respondent ibi favore libertatis, militis, & absentis Religionem causa sit responsum; nos sumus in materia odiosa, nisi dicitur Rota d. dec. 175. num. fin. part. 1. recent. quia contra fauorem, & Nouitij, & Religionis esset, malè probatum ad Religionem admittere, intentio namque finalis constituendi animum probationis fuit occurrere apostasia, in quam facile dilabuntur hi qui minus consulto Religionem profitentur *dicit. c. ad Apostolicam dicit. c. 2. & per hoc iura Rota penes Sanch. dec. 121. n. 2. Vecch. vbi supra dub. 2. num. 6. & faciunt verba Sancti Basilij supra relata.*

14. Sed esto quod difficilis questionis resolutio sit, ex quo sum sensum aperire noluit R. P. Diana vbi supra, contentus hinc inde Auctores referre, extra istam aleam Ventura Muxica est, quia omnes supradicti Auctores vtrique adducti excepto, *Lapo, & Ciartin. loquuntur quando deserens Religionem, Monach. penitentia ductus regreditur, non vero quando coactus, & vi reductus, vel potius raptatus, vt Ventura, quo casu nulli venit in mentem tempora coniungi, in d. Bordon. in suo casu ait necessariam esse nouam inuentionem, & in regresso, & in monasterio.*

15. Quæ omnia eo magis procedunt, cum non solum fuerit violenter retractus Ventura, sed metu compulsus ad professionem, quo casu nullam esse latissime probauit Rota multis iuribus, & auctoribus dec. 175. n. 5. & per tot. part. 1. rec. Præf. discept. 27. & *Vitiboni. nullitatis professionis 29. Ianuarij 1646. num. 3. & seqq. confirmata 10. Decembris eiusdem anni §. ex quibus satis & sequenti, coram me. Et in præfenti metum adfuisse cadentem in constantem virum satis probatur, omisso quod multi dicunt, sufficere reuerentialem etiam sine minis propter summam libertatem ad actum istum requisitam, tenuit Bassens supra verbo metus, num. 3. cum multis ibi citatis, Cardin. multis aliis iuribus, & Doctoribus dicit. cap. 108. qui latè prosequitur, appositissime ad nostrum casum, quoad qualitatem metum passij, & quoad probationem, & etiam ad coniecturas ex fuga, & lacrymis, protestationibus ante & post professionem, ita vt durior appareat casus noster legendus à num. 27. & ante eos Nauarrus ex glossa, & aliis ad Tir. de his que vi. lib. 1. consil. 10. num. 4. & de conuers. coniugat. lib. 3. consil. 3. num. 4. & in manual. cap. 22. num. 51. & de metu reuerentiali Prælati cum minis, Vecch. supra disput. 3. dub. 12. num. 19. & de reuerentiali cum mala tractatione, Bordon. supra resolut. 3. §. num. 87. ver. mala autem, & de metu reuerentiali Abbatisse, Rodriguez quest. regul. Tom. VIII.*

tom. 3. quest. 17. artic. 8. & reuerentiali pedagogi in officio funti in puero 15. annorum satis notanter reuerend. Vgentin. copulatissime pro more, libro primo vot. 1. à num. 41. ad 48. vbi per tot. in casu fortiori matrimonij carnalis, nam in Spirituali minorem iusto metum sufficere docuit Reuerend. P. Diana part. 3. tractat. 2. de dub. regul. resol. 92. ex declaratione S. Congregationis, & Rota multis congestis, vt solet *Pont. de matrimonij lib. 4. cap. 11. num. 15. & 16. qui meminit Rote decisionem, alij per Sperell. dec. 79. num. 28. referendo S. Congregationem, Rotam, & etiam per Ciartin. dicit. cap. 108. num. 33. latè disputat Cabrer. de metu ex S. Congregatione, & Rota, & multis aliis lib. 2. cap. 10. num. 49. viden. à n. 43. vbi post longam enumerationem contrariorum n. 50. respondet ad cap. fin. quæ Cleric. vel ouentes n. 50. distinguendo inter matrimonium carnale, & spirituale.*

16. Sed quia multi contrarium defendunt, de quibus Sanchez & plurimi relati ab Ognare de contract. tom. 1. disp. 3. sect. 14. n. 247. & à Sperell. d. dec. 79. à n. 60. Reuerendiss. Vgentin. voto 17. num. 128. lib. 2. Ventura tot metus imagines, tot minas, tot male tractationes fuerunt incussa, vt non puerum 16. annorum in quo minor metus sufficit, Vgentin. de vot. 1. num. 22. lib. 1. de voto 17. n. 203. lib. 2. & late ab Ognare supra n. 212. Ciartin. d. cap. 108. n. 31. vbi de puero 16. annorum, vt erat Ventura Bordon. dicta resol. 38. n. 87. ver. mensurandum, Eligius Bassaus vbi supra dicit. verbo motus, num. 5. Vecch. num. etiam 3. Sperell. n. 6. sed virum constantissimum possent mouere.

17. Et saltem si per se singula non fuissent, vt sunt sufficientissima sufficerent simul iuncta *Sperell. dec. 5. m. 67. & d. dec. 79. n. 80. & de metu leui cum in e. raptione Nouitij. tunc considerauit Rota decif. 175. num. 5. parte prima recent.*

Et ita &c.

DECISIO LXXV.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Corrado.

In causa Ianuæ. Priuilegiorum.

Luna 28. Iunij 1649.

§. 1. Commissa mihi causa appellationis interpositæ ad Sanctissimum D. N. pro parte RR. PP. Congregationis sancti Philippi Nerij Ciuitatis Ianuæ. à sententia Rotali, qua fuit declaratum illis non licuisse, neque licere Ecclesiam, Domum, seu Conuentum ædificare, vel recipere neque habitare, aut residere in Ecclesia sancti Panctatij, vel alio loco infra spatium centum quadraginta cannarum ab Ecclesia Sancti Sirti, seu Conuentu RR. PP. Theatinorum distanti iuxta Summorum Pontificum Constitutiones. Hodie habitauit, An illa sit confirmanda, & Dominice denud exactè discussa, responderunt affirmatiue.

2. Quia nititur expressis verbis Bullæ san. mem. Sixti Quarti priuilegium hoc concedentis RR. PP. Carmelitis sub Dat. 4. Kal. Decembris 1476. vt in ea legitur penes [Roderic. in Collect. Priuilegior. Regul. fol. mihi 209. sub num. 79. & P. Lezan. in summa qq. Regul. tom. 5. part. 2. fol. mihi 519. sub eod. n. 79. ibi] Et vt quieti eorumdem Fratrum dicti Ordinis vltimus cõsultator, Constitutione felic. mem. Papæ Quinti etiam prædecessoris nostri super Domibus professorum Mendicantium propè Domo aliorum Ordinum Mendicantium professorum infra spatium centum quadraginta cannarum de nouo non recipiendis. Ad omnes alios Religiosos aliorum Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium vtriusque sexus, & quascumque alias Eccle-

D d . haliæ.

siasticas personas prope Domos Fratrum dicti Ordinis de Monte Carmelo nouas Ecclesias, & Loca construere, vel alias de nouo recipere, & habere volentes extendimus, Ita vt nulli eorum infra praedictum spatium centum quadraginta annorum etiam per aërem mensurandarum, vbi alijs commodè per terram mensurari non possent, edificare de nouo, seu construere, aut inhabitare iuxta Loca praedictorum Fratrum de Monte Carmelo praesumant. Siquis verò cuiusvis conditionis, status, aut dignitatis fuerit, qui contra praedicti Clementis praedecessoris Constitutionem, & nostram ampliationem venire, aut agere praesumpserint tam ipsi quam auxilium, vel fauorem praestantes ipso facto sententiam excommunicationis incurrant, quam ferimus in his scriptis, & nihilominus cuncta, & singula ab eis facta pro infectis habeantur, &c.] Ad illis in fine clausula sublata, &c. & Decreto irritanti, &c. & amplis derogationibus.

3. Idem referunt, Hieronym. Sorb. in Compend. Priuilegium Regular. in verb. edificare, sub n. 19. vers. idem Sixtus sol. mibi 314. ac ipse iterum Roderic. 39. Regular. tom. 2. quest. 59. art. quinto, vers. quo priuilegio. Lud. Mirand. in manual. Pralat. tom. 1. quest. 33. art. quarto, in tertia conclusione, Barbof. de vniuers. iur. Eccles. lib. 2. cap. 12. sub num. 76. vers. pro Fratribus &c. & alij.

4. Quod quidem fuit deinde communicatum, ac principaliter concessum eidem PP. Theatinis tam à Clem. VIII. in Constitutione incip. Dudum pro parte vestra. Dat. 2. Martij 1533. in ordine 38. §. 12. Ac insuper nobis. Bullar. par. 1. ac Pium V. in eius Constitutione. incip. Ad immarcescibilem. Dat. septimo Idus Februarij 1567. in ord. 31. in §. 14. Ipsisque, & §. 15. Bullar. part. 2. & sanct. memor. Gregor. XIV. in eius Breui Dat. 5. Aprilis 1591. ibi. [Et insuper volentes praedictam Congregationem pro singulari quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus fauoribus, & gratis, vt par est, cumulare, & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, vt vltra priuilegia, & alia sibi concessa praedicta, omnibus, & singulis alijs Priuilegijs, exemptionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentijs, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, ceterisque gratis, tam spiritalibus, quam temporalibus, quibusvis Religionibus, Congregationibus, & ordinibus quocumque nomine nuncupentur etiam Mendicantium, ac tam virorum, quam mulierum, eorumque Monasterijs, Domibus, & alijs Piiis locis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Nos, dictamque Sedem haecenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum vtriusque sexus personae de iure, vel consuetudine, aut ex priuilegio, vel alijs quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quae eorum Regularibus Institutis non aduersentur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed equè principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia, perinde ac si eidem Congregationi & Clericis specialiter, & expressè concessa forent vti, potiri, & gaudere libere, & licitè valeant perpetuò concedimus, & indulgemus, illaque eis communicamus, & concedimus, & ad eos extendimus. Decernentes praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eidem praemissis consenserint, nec ex quibuscumque alijs causis quantumvis legitimis, & iudicis de subreptionis, aut nullitatis vicio seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari &c. non posse &c. sublata &c. ac iterum &c.] & pro vltimo constat ex eodem Breui, cuius vigore quaecumque Priuilegia ceteris Religionibus concessa, & concedenda effecta sunt propria dd. PP. per-

inde ac si fuissent ipsis nominatim concessa, independenter ab alijs. *omnia, & ibi notat. C. de Episcop. & cum alijs relatis per Horat. Mandos. in eius Tractat. de priuilegijs ad instar, questione quarta per 101. Rota penes Crescent. decisione 9. sub numer. cunctis, vers. si numer. secundo, vers. qua communicatio parte quarta, com. Licien quarta funeral. 15. Ianuarij 1618. coram bon. mem. Coccin. in princ. vers. in casu aucten de quo agitur, & in Rauennaten. iur. sepultur. 18. Februarij 1618. coram Eius Clericis Regularibus. Quare omnino sunt obsecranda, nec ab eorum tenore recedi potest, cap. porro. vbi gloss. fin. & cap. seq. de priuilegijs, Rota penes Card. Mantie, dec. 329. num. primo vers. nam tenor priuilegij ac in recent. dec. 226. n. 24. vers. quod cum fuerit, par. 7. cum alijs relatis per modern. Roman. dijs. ep. 47. n. 28. vers. cuius tenor.*

5. Nec aduersantur Decisiones in Toletan. Redificat. Capella 24. Februarij 1592. coram bon. mem. Card. Mantic. decis. 163. & in Iansen. domorum 15. Maij 1615. coram bon. mem. Manzaned. in recent. decisione 676. part. 1.

6. Quia in illa Toletan. fuerat probatum Ecclesiam Sancti Ioseph, cuius Patroni, & Capellani in ea existentes nouam inceperant edificare Capellam, fuisse constructam ante Monasterium PP. Discalceatorum, vt in ea legitur sub n. 3. vers. imo probatur, &c. In causa autem proposito constat Ecclesiam Sancti Sivi ab antiquissimo tempore edificatam, de qua mentionem facit Sanctus Gregor. Dialogor. lib. 4. c. 53. Eandem apud MM. Cassinenses prius existentem fuisse deinde concessam PP. Theatinis anno 1575. ex publicis Instrumentis in processu productis, Et ab eis restauratam, vt attestatur Card. Baron. in Notar. ad Martyrolog. in Let. diei 29. Iunij SS. Apostoli, Petro, & Paulo Martiri in verb. Sancti Sivi Episcopi sol. mibi 365. Et in ea recentiori Sancti Pancratij PP. Congregationis longè postea receptos, & introductos anno scilicet 1644. proindeque illis inuitabiliter obstat dispositio relata Constitutionis Apostolicae prohibentis non solum Ecclesias, Domos, ac Monasteria de nouo edificari, sed iam edificata etiam de nouo recipi, ac habitari infra spatium dd. centum quadraginta annorum, vt apparet ex eius lectura, & tradunt DD. supra citati Illa veto Iansen, discussus tantummodo, atque decisus fuit articulus. An RR. PP. Societatis IESV tenerent vendere nonnullas Domos, & situs pro ampliatione dicti Monasterij Sancti Sivi ex Priuilegio iure communi inducto Ecclesiae, ac Religionis fauore, per l. si quis sepulchrum ff. de Religios. & sumpt. funer. vt patet ex dicta dec. 676. parte prima recent. vbi quoad haec ipsa particularia priuilegia, quibus modo agitur eidem PP. Theatinis competentia, expressè fuit reueruata cognitio num. 1. vers. qua tamen, &c.

7. Minus releuat, quod sub eiusmodi generalibus Priuilegiorum communicationibus illa comprehendendi non soleant, quae sunt alijs praedicialia.

8. Quia non procedit obiectio, quando constat de voluntate Summi Pontificis intendentis omnia indistinctè complecti, vel ex amplitudine verborum, vel ex aliquorum praedicialium expressione, vel ex clausulis adiectis. Quae omnia concurrunt in proposito casu, in quo praedictum Indultum non solum per viam communicationis, sed principalis concessio in omnibus, & per omnia pariformis ceteris praecedentibus aliarum Religionum amplissimis verbis conceptum fuit, expressis, etiam specialiter immutabilibus, & exemptionibus, quae sui natura solent esse alijs praedicialia, necnon additis clausulis abrogantibus defo-

Etiam citationis, atque consensus omnium interesse habentium, ac etiam subreptionis, & obreptionis, & intentionis ipsius concedentis oppositionem. Ex quorum sane amplitudine satis probatur deliberata, & enixa Pontificis voluntas impetrandi huic Religioni quæcumque, & qualiacumque privilegia, etiam si tertiis præiudicialia, cæteris Religionibus antea concessa, & impofterum concedenda, licet alias sub generalibus simplicibus verbis non fuissent comprehensa, vt bene comprobatur Horat. Mandol. in dicto vltimo. de privileg. ad instar. dist. 9. 4. sub num. 7. vers. que omnia; cum seq. & fuit resolutum in Bonon. exemptio. 25. Maij 1618. coram bon. mem. Cardin. Verospio in recent. decis. 30. per tot. part. 4. tom. 2. & in Meliten. collectar. 7. Maij 1627. coram bon. mem. Card. Vbal. d. dec. 63. num. 4. vers. & quidem & c. ac seq. part. 5. eandem. Et in his terminis quod sub eiusmodi generali communicatione comprehendatur d. Privilegium, de quo nunc agitur, tradunt Ioan. Baptist. Confess. in summa priuil. Ordin. Mendicant. tit. 5. cap. 1. fol. mibi 363. Roderic. 90. Regular. tom. 2. d. 9. 5. artic. 5. vers. quo privilegio, & c. Mirand. 7. 33. artic. 4. in conclusione secunda, in fin. vers. quo privilegio, Laurent. de Portel. in dub. Regul. part. 1. in verb. communicatio privilegiorum sub num. 9. vers. si nova Religio, & alij passim.

9. Præterea non consistit, quod d. privilegia fuerint moderata, ac reformata per Constitutionem san. mem. Clem. VIII. incip. Quoniam ad institutum Dat. 23. Iulij 1603. inter impressas eiusdem Pontificis in ord. 99. Bullar. part. 3. confirmata per san. mem. Greg. XV. in Constitutione 31. incip. Cum alias 17. Aprilis 1622. & per san. mem. Vrbani. VIII. Const. 25. Romanus Pontifex 28. Augusti 1624. Bullar. p. 4.

10. Quoniam est aduertendum duplicem in hac materia vigere prohibitionem. Alteram scilicet generalem Sacrorum Canonum, & Conciliorum, qua verum est nouas Ecclesias, seu Monasteria in quibusvis Ciuitatibus, vel locis ædificari, erigi, ac introduci cum præiudicio iurium aliorum ibidem iam existentium, vt habetur in cap. qui unque 16. q. 1. cap. 2. vbi gloss. in verb. veteribus, de Eccles. ædificand. cap. 1. de excess. Pralat. in 6. S. Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 3. in fin. vers. nec de cetero; Guid. Pap. dec. 360. Rot. penes Cardin. Seraph. decis. 847. sub num. 2. vers. nam iam ex forma descripti, quam ex dispositione iuris communis. Et de hac disponunt præfata san. mem. Gregor. & Vrbani. Constitutiones, quibus præscribitur forma in præmissis seruanda, ac numerus quidam Religiosorum in singulis Monasteriis erigendis, alendorum definitur, vt patet ex eorum lectura, & in eisdem terminis loquitur Rot. decis. 745. part. 2. recent. qua emanant in causa vertente non inter duas Religiones, sed inter PP. Sancti Augustini Dicalceatos, & Capitulum Ecclesie B. Mariæ de Pilari Casaraugustanæ Ciuitatis, vt patet ex positione.

11. Alteram vetò specialem ex peculiaribus singulorum Ordinum, & Religionum Indultis, & Priuilegiis, quibus per Summos Pontifices prohibitum fuit personis Ecclesiasticis, ac Religiosis in Ciuitatibus, ac loca quæcumque demò introductis, atque receptis, Ecclesias, Conuentus, ac Monasteria ædificare, siue iam ædificata recipere, habere, & habitare infra certa præscripta spatia ab aliis ibidem iam erectis, ac institutis distantia, Quæ sicut non ex ratione (vt quidam asseuerant) sed ex alia diuersa, & particulari processit, nempe ad euitandas emulationes, iurgia, dissensiones, & scandala, quæ oriri possunt ex eorum vicinitate, vt apparet ex relatis verbis Bullæ san. mem. Sixti Quarti, & aliorum Summorum Pontificum, & explicat S. Bonauer. in Libello Apologetico, quest. 7. vers. Cum potius deberetis diligere tom. 2. Opuscul. fol. mibi 430. ac pro ipsis PP. Theatinis respondit Rot. in Ianuen. domorum

Tom. VIII.

20. Decembr. 1610. coram bon. mem. Manzaned. in recent. dist. decis. 87. sub num. 3. vers. que autem deducebantur p. 4. Ita sub generalibus illis Constitutionibus san. mem. Gregor. & Vrbani. fauore earundem Religionum ob aliam causam emanatis non comprehenduntur, nec ab eis reuocantur, sed in eorum robore permanent, quippe diuersam continent, non autem contrariam, nec repugnantem dispositionem, cum inuicem non aduersentur, sed bene conueniant, quod Religiones, & personæ Ecclesiasticæ, seruata forma d. Constitutionum, admittuntur, & recipiantur in Ciuitatibus. Attamen non ædificent, neque consueuant Ecclesias, Conuentus, neque habitationes eorum, & locis alteri Religioni vicinis infra dictam spatium cap. veniens ibique gloss. in verb. nullam, de prescrip. c. si propter de rescrip. lib. 6. l. hac saluberrima, vers. ita tamen, ibique gloss. in verb. conuerrere, C. de præposit. agent. in reb. lib. 12. Horat. Mandol. de priuil. ad instar. gloss. 8. d. num. 6. vers. secundo quia & seq. Rot. penes Pui. decis. 83. num. 1. vers. & fuit decisa ac seq. lib. 3. Verbal. dec. 380. num. 1. part. 2. & in recent. dec. 29. num. 33. vers. & cum secundum privilegium, part. 7. & in hac specie sensit Rota d. decis. 87. sub num. 5. part. 4. recent. & P. Lezan. in eius summa part. 4. in verb. Monasteria Regularium sub num. 10. vers. notandum secundo, & part. 5. tom. 2. circa §. 25. fol. 699. sub num. 227. vers. secundum vero, & c. dicens se in hac Vrbe experientia didicisse, quod quando Religiosi reclamant huiusmodi privilegiorum obseruantiam petentes à Sede Apostolica adiunguntur.

12. Postremò non obstat quod d. Privilegia non sint vsu recepta.

13. Primum quia contraria vrget iuris præsumptio præsertim fauore illorum, quibus concessa fuerunt, ideoque neganti incumbit onus probandi legitime, & concludenter cap. accedentibus de priuil. & respondit Rot. penes Crescent. decis. 4. num. 2. vers. vnde Domini voluerunt, de priuil. & decis. 67. num. 3. vers. neque obstat & seq. part. 2. diuers. Card. Caualer. dec. 423. numer. 1. vers. neque videbatur, & in recent. dec. 197. sub n. 5. vers. & cum vsu, & decis. 215. sub num. 1. vers. que Constitutiones, part. 1. & dec. 572. num. 16. vers. obseruantia allegata, & c. & seq. part. 4. tom. 3. Id enim non satis probatur ex literis, atque Decretis exhibitis pro PP. Congregationis. Nam quædam loquuntur de annis trecentis, quæ ab eodem sanct. memor. Clement. IV. in alia eius Constitutione relata per Ioan. Baptist. Confess. in Collectan. literar. Apostol. Mendicant. fol. 12. Constituit. 3. & ab aliis deinde Summis Pontificibus fuerunt reductæ ad annos centum quadraginta. Aliæ de sola mutatione situs Monasterij antiquitus in eodem solo constructi ab ipsismet Religiosis iam dudum in eo degentibus ob necessariam causam faciendam, quia sub eiusmodi prohibitionem non comprehenditur, vt probat Mirand. in manual. Pralat. tom. 1. dist. quest. 33. artic. 5. conclus. 2. Suarez, & alij relati per Barbos. d. cap. 12. sub num. 78. vers. sicut etiam. Alia vetò in particularibus casibus, in quibus peculiare vigebant rationes, nec constat de hac distantia actum fuisse. Et propterea ex illis ad casum propositum congrua fieri non potest illatio iuxta reg. l. Papinianus 21. ff. de iur. iur. l. si maritus. la prima in fin. vbi gloss. in verb. separata sit inter vir. & vxor. Castri. in cons. 97. ne improbitis utamur vocabulis. sub numer. 3. vers. nec obstat. & c. part. 2. Rot. penes Cardin. Seraphin. decis. 892. numer. 4. vers. & ideo est decis. 349. sub num. 1. vers. quia termini istarum decisionum part. 4. diuers. & penes san. memor. Gregor. 470. sub num. 9. vers. ex quò dicebant Domini.

14. Secundò quia ob solam patientiam, & tolerantiam Regularium, vel aliquodam ex eis non fuerunt amissa huiusmodi privilegia validissimis clausulis, ac decretis

D d 2 irritati

irritantibus roborata, que ex Principis intentione omnia contra eorum tenorem per inferiores acta ita infirmant, & quouis iuris effectu prorsus destituunt, ac si gesta non fuissent. Ideoque non vltus, vel contrarius vltus suffragari non potest. *Archid. in cap. cum de beneficio. sub num. 2. vers. sed pone, de prebend. in 6. Felin. in cap. cum accessissent. sub num. 30. vers. quarto limita &c. de Constit. Rota dec. tertia de priuil. anstiq. & penes Crescen. dist. dec. 4. num. 4. vers. & in hoc, & sequere ad fin. eod. tit. & dec. 240. num. 5. vers. & cum illud priuilegium. ac se. 6. par. 4. diuers. Cardin. Caueser. dec. 223. numer. 2. vers. 4. respondebatur in super. & seqq. Buratt. dec. 704. num. 10. vers. tertio quia, &c. *Horat. Mandos. de priuil. ad instar. gloss. 15. sub num. 32. vers. quomodo fallit, &c. Ioan. Baptist. Confess. in summa priuil. Mendicant. tit. tertio cap. 3. fol. mibi 292. idemque in specie comprobat reiectis contrariis, Campanil. in diuersor. iur. Canon. rubr. 12. cap. 13. sub numer. 81. vers. Sorbus autem &c. & P. Lezan. in loco supra citat. Eoque magis hoc procedit stante mutua generali communicatione priuilegiorum inter ipsos Regulares per Summos Pontifices facta, ob quam gaudent concessis à Nicolao I V. sanct. memor. PP. Carthusiensibus, & ab Eugen. IV. sanct. memor. PP. Cassinensibus, qui ab euimodi præiudiciis præseruantur, vt apparet ex Bullis relatis per Roderic. in dict. Collectan. Bullar. sub eodem Eugen. Bulla 9. numer. 19. vers. Adicientes. fol. 86. & Bulla 11. numer. 10. vers. Adicientes. fol. 90. & P. Lezan. in eius summa par. 4. in verb. priuilegia Regularium. sub n. 17. vers. notanda etiam fol. mibi a 88.**

15. Tertio quia, quicquid sit de aliis Religionibus, certum est quod obiectio ex facto tollitur quoad PP. Theatinos, nam hi quoties casus euenit huiusmodi priuilegio tam in iudicio, quam extra vlt fuerunt & specialiter ipsa Ciuitate Ianuar. cum RR. PP. Iesuitis, vt apparet ex dec. 676. n. 11. vers. quia tamen. par. 1. & dist. dec. 87. part. 4. recent. ac iterum cum eisdem in Ciuitate Messane anno 1542. vt patet ex litteris S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, & cum RR. PP. Præmonstratensibus hic in Vrbe. Ac demum cum Presbyteris secularibus S. Caroli Borromæi in Ciuitate Neapolis, vt apparet ex Decreto eiusdem Sacre Congregationis sub die 16. Februarij 1643. relato etiam à P. Lezan. in loco citat. sub dicto numer. 20. vers. vnde cum Neapoli. Ita quod licet quoad alios non essent in vltu, tamen quoad alios seruari debent, quibus propria diligentia prodesse, aliorum autem incuria nocere non debet. *Abb. in cap. cum accessissent. sub numero 8. ad fin. vers. dic ubi priuilegium. de Constitur. Rot. penes Cardinal. Seraph. dec. 951. num. 1. vers. priuilegium. ac se. 99. & dist. dec. 240. num. 6. vers. hoc autem par. quarta diuers. Buratt. dec. 704. numero 9. vers. secundo quia. Ioan. Baptist. Confess. dist. cap. 3. sub princ. Ant. Cordub. in Addit. ad Sorb. in compend. priuileg. Regular. in verb. communicatio priuilegiorum in verb. tandem fol. mibi 198. Roderic. qq. Regul. tom. 1. quæst. 8. art. 5. & quæst. 55. art. 19. Mirand. in manual. Pralat. tom. 2. quæst. 47. art. 8. Portel. in dub. Regular. dist. verb. communicatio priuilegiorum. sub num. 11. vers. quamuis vna Religio, & in verb. priuilegij communicatio sub numero 22. vers. quando vna Religio. Quod fortius etiam procedit attenda confirmatione, & noua concessione eorumdem omnium priuilegiorum ad ipsorum fauorem emanata à sanct. memor. Gregor. XV. Motu proprio, ex certa scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine per aliud Breue Dat. 16. Octobris 1621. cuius viget præcedentia reuolunt, & in pristinum statum reducant à quibusuis antea actis præiudiciis vindicata Ioan. Baptist. Confess. dist. cap. 3. in fin. vers. que quidem inuouationes. fol. 293. Roderic. qq. Regular. tom. 1. quæst. 8. art. 4. col. 2. vers. ino talis confirmatio. Suarez de*

legib. lib. 8. cap. 19. sub num. 1. vers. quia confirmatio eorum scientia &c. & cap. 20 sub num. 8. vers. secundo dicendum est &c. ac seq.

16. Postremo huiusmodi non vltus eo minus allegari debet pro parte PP. dict. Congregationis, qui in eisdem Inlitiuti Confratres in dicta Ciuitate Neapolis superius Annis à sanct. mem. Urbano Octauo Breui, Dat. die 17. Maij 1631. producto in Registro Rotali fol. 297. & seqq. Itaque iustitie, & acquiritur erga se ipsos quod in alios exercuerunt, nisi illud ne in aliquando alteri facias; ac in Euang. S. Marthæ cap. 7. in princip. & S. Luca cap. 6. post med. & in cap. dilecti ubi gloss. in verb. nolles de maior. & vlt. ad in l. 1. ff. quod quisque iur. cum concord. relatis per Tirap. de retract. lignag. §. 1. gloss. 13. sub num. 6. vers. prauina. cum seq.

17. Cum igitur ex prædictis, & aliis doctis, ac plene adductis in duabus præcedentibus decisionibus coram R. P. D. meo Royas sub diebus 24. Iunij 1647. & 24. Ianuarij 1648. appareat iustitia sententie Rotalis, cuius validitas ex iplo processu iustificatur, in quo fuerunt seruata iuxta dec. Verat. 262. par. 2. iure merito fuit per Dominos conclusum illam esse confirmandam ad text. in cap. ea qua ubi gloss. & DD. de senten. & re iud.

Et ita Decisum informantibus tantum RR. PP. Theatinis. Alia verò parte sæpe sapius citata, &c.

DECISIO LXXVI.

Sacre Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio.

In causa Pampilonen. Alienationis.

Veneris 15. Ianuarij 1649.

§. 1. Alienatio Molendini, aliorumque bonorum spectantium ad Archidiaconatum de Tableta de anno 1613. in Sanctium de Mortal inuoluta hodie dicta fuit ex defectu cause, & solemnitatis copulatiue requisita in alienationibus bonorum Ecclesie capite primo de rebus Eccles. non alien. in 6. Clem. 1. eodem tit. & vtrobique Doctores Couarr. varior. resolut. libro secundo cap. 17. num. 2. Rot. dec. 22. num. 2. par. 6. recent.

Fuit siquidem ad alienationem deuentum vt solueretur æs alienum contractum ab Archidiacono illius temporis pro extinguenda pensione, que super Archidiaconatu reseruata fuerat ad fauorem clar. mem. Cardinalis Antonij Pacheteni, cuius ætis alieni solutio cum ad ipsum Archidiaconum spectaret non fecit, ac pensionis extinctio, & solutio ex fructibus beneficij Cæs. de Grass. decisione 12. numero primo de prebend. Seraphin. dec. 66. numero tertio, Rota inter impreg. post Pacif. de Saluian. decisione 189. numero quarto & decisione quinta sub numero tertio vers. maxime parte septima recent. præbere non potuit instam causam alienandi proprietatem bonorum Ecclesie, vt in puto. Ro. de Rota decisione 94. numero 64. vers. ac de solutiõne parte septima recent. oportet enim quod causa, nisi necessitatis, siue vtilitatis respiciat ipsam Ecclesiam, non autem titularem, §. nos igitur auth. de non alien. Redoan. de rebus Eccles. non alien. quæst. 10. num. 103. & 2. seqq. Rota dec. 318. numero 16. & seqq. par. 5. recent. vbi dicitur quod alienatio reperitur prohibita fauore Ecclesie, non autem Clericorum, vt sunt verba gloss. in l. i. h. m. 14. verb. consensum. C. de Sacros. Eccles. sicut in simili dicimus, quod necessitas ob quam fieri potest vniõ quæ est species alienationis.